Miért hallgattatott meg a Fiú imádsága?

Földi élete napjaiban az Úr Jézus imádságokat és könyörgéseket vitt az Atya elé. Nem csendben vitte őket, hanem erős kiáltással és könnyhullatással. Ahhoz imádkozott, aki megszabadíthatta Őt a halálból. És az Atya meghallgatta Őt. Az Írás azt is elmondja, hogy miért:

„Ki az ő testének napjaiban könyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könnyhullatás között járult ahhoz, a ki képes megszabadítani őt a halálból, és meghallgattatott az ő istenfélelméért." (Zsidók 5:7)

Az ő istenfélelméért, vagyis kegyességéért. Ezek a szavak egy olyan titkot nyitnak meg, amelyet az Írás nagynak nevez: „És minden versengés nélkül nagy a kegyességnek titka" (1Timótheus 3:16). Ez a titok megmutatja, hogyan élnek Isten országának polgárai. Olyan mély tisztelettel és csodálattal tekintenek az Úr Jézusra, hogy pontosan azt cselekszik, amit Ő cselekedett.

A Fiú imádsága kérdést vet fel mindannyiunk számára. Ha Őt a kegyességéért hallgatták meg, minket vajon hogyan fognak meghallgatni? Az Úr Jézus a mi példaképünk, és Isten Igéje azt mondja, hogy úgy éljünk, ahogyan Ő élt. Ha Ő kegyes volt, nekünk is annak kell lennünk.

De mi volt ez a kegyesség, amelyért az Atya meghallgatta a Fiút? Sokan úgy gondolják, hogy kegyesnek lenni annyi, mint ájtatosnak, jámbornak, a vallás dolgaiban aprólékosan pontosnak lenni. Mégis nehéz ilyen értelemben jámbornak látni az Úr Jézust, aki könnyhullatással imádkozott. Az értelmező szótár nagy vonalakban azt mondja, hogy a kegyesség tisztelet és csodálat valaki iránt, aki fölötted áll.

Csakhogy a meghatározás nem elég. Bárki megtudhatja, akinek van otthon szótára. Tudhatod, és mégis olyan maradhatsz, mint az az ember, akinek van szeme, de nem lát. Isten iránt a tiszteletnek és a csodálatnak világos arca van: azt jelenti, hogy megtartod az Ő Igéjét. Így élt a Fiú, akit meghallgattak.

Hogyan látszott ez a tisztelet az Ő életében? Maga az Úr Jézus mondta el:

„Semmit sem cselekedhetik a Fiú önmagától, hanemha látja, hogy az Atya cselekszi; mert a miket ő cselekszik, ugyanazokat cselekszi hasonlóképen a Fiú is." (János 5:19)

A Fiú az Atyára nézett, és pontosan úgy cselekedett, ahogyan az Atya. Ez nem a kegyesség látszata volt, hanem igazi kegyesség: teljes tisztelet és teljes csodálat. Ezért hallgattatott meg, amikor könnyhullatással kiáltott. Ez az engedelmesség a szenvedésen át vezetett:

„Ámbár Fiú, megtanulta azokból, a miket szenvedett, az engedelmességet; És tökéletességre jutván, lőn mindazoknak, a kik neki engedelmeskednek, örök üdvösségnek szerzője." (Zsidók 5:8-9)

A Fiú pontosan engedelmeskedett az Atyának. Most az üdvösség azoké, akik a maguk részéről Neki engedelmeskednek. A kegyesség nem olyasmi, amit magunk állítunk elő. Az a kegyesség ez,

amely az Úr Jézusban volt az Atya iránt, és amelyet mi befogadunk, és Iránta megélünk.

A pontosan cselekvő Fiú mellé az Írás egy másfajta embert állít. Az utolsó idők embereiről ezt írja:

„A kiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét. Ezeket is kerüljed." (2Timótheus 3:5)

Ez a látszat egy kedves énekben is megmutatkozhat: „Szeretnék, Jézus, olyan lenni, mint Te." Amikor énekeljük, azt mondjuk, hogy annyira csodáljuk és tiszteljük az Úr Jézust, hogy olyanok szeretnénk lenni, mint Ő. De az ének maradhat csupán ének. Hányan bírják azt a kegyességet, amelyért Isten meghallgatja őket, ahogyan a Fiút meghallgatta?

A kegyesség látszatával élő emberek szájjal semmit sem tagadnak meg. Azt mondják: „Igen, Isten nagy, Isten cselekszik mindent." De amikor Isten azt mondja nekik: „Menj és tedd!", azt felelik: „Nem megyek." Ez azt jelenti, hogy megtagadod a kegyesség erejét. Nem vagyunk kegyesek, amikor azt mondjuk: „Nem megyek." Akkor vagyunk kegyesek, amikor cselekszünk, ahogyan a Fiú azt tette, amit az Atyánál látott.

Az Úr Jézus kegyessége a mérce. Ő nem csak félig engedelmeskedett az Atyának. Az igazi kegyesség teljes tisztelet, amely mindenben követi az Úr Jézust, nem félig, és nem is kilencven százalékban. Ha az Ő Igéjéből valamit áthágtunk, a mi kegyességünk csupán a kegyesség látszata.

Miért nagy ez a titok, és miért jutnak el hozzá olyan kevesen? Mert két dolog van benne: a tisztelet és a csodálat. Ha nem csodálod az Urat és azt, amit Ő hozott, Isten országának titkát, és ha nem vonz az Atya, nem lehetsz kegyes. Gyakorlat nélkül pedig ez a titok soha nem érthető meg, csak elmélet marad.

Így térünk vissza a Fiúhoz, aki erős kiáltással és könnyhullatással imádkozott, és meghallgattatott. A kegyesség titka maga az Ő élete: olyan mély tisztelet és csodálat, hogy pontosan azt cselekszed, amit Ő cselekedett. Aki nem úgy cselekszik, ahogyan az Úr Jézus, az nem ismeri meg az igazi kegyességet, amely Isten országába vezet.

Ne állj meg a „Szeretnék, Jézus, olyan lenni, mint Te" éneknél. Amikor az Úr azt mondja neked: „Menj és tedd!", ne feleld azt, hogy „Nem megyek", hanem tedd pontosan, ahogyan a Fiú tette azt, amit az Atyánál látott. Segítsen meg minket az Úr, hogy ez a szívünkbe véső djön, hogy imádjuk a mennyei Atyát, és vonzódjunk Hozzá.

Sursa: *Miért hallgattatott meg a Fiú imádsága?* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/cikkek/miert-hallgattatott-meg-a-fiu-imadsaga